

44.

Διαθήκη τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1690. Νοτάριος Νικολ. Λιβάνης¹⁾ (Βιβλ. 16. σ. 74).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1690 Σεπτεμβρίου 16 ἕως ὥρας ἕκτη ἡ-
τζίκα τῆς ἡμέρας, ἔγινε ἀνάκραξι εἰς ἐμὲ τὸ νοτάριο καὶ εἰς τοὺς παρόντες ὑπο-
γεγραμμένους τιμίους μάρτυρες ἀπὸ τὴν κυράντζα Ἄννα, θυγατέρα τοῦ π(ο)τ(ἐ)
σ(ινιὸρ) Γιάκουμου Σαντορίνη καὶ συμβία τοῦ σ(ινιὸρ) Προκόπιου Νίκλου, διὰ
νὰ ποιήσῃ τὴ παροῦσα τῆς διαθήκη καὶ ὑστερὴ τῆς διόρθωσι, ἡ ὁποία εὗρισκό-
μενη ἄρρωστη καὶ στὸν οἶκο, ὅπερ κατοικεῖ, στὴ σκοντράδα τῆς θείας Ἀναλή-
ψεως μὰ μὲ τὰ ρισγάρδα τοῦ σώματος, τὴν ἐρώτησα ἐγὼ ὁ νοτάριος καὶ ἔχει τὸ
νοῦ καὶ τὰς φρένας ὑγείᾳς καὶ τῆς εἶπα ἂν ἀφίνῃ εἰσὲ σκλάβους ἢ ὁσπετάλε κα-
νένα πρᾶμα καὶ εἶπε οὐχί. Εἶτα λέγει: ἂν ὁ Κύριος καλέσῃ τὴ ταπεινὴ μου ψυχὴ,
νὰ θάπτου τὸ ἐμὸ σῶμα εἰς τὸ ναὸ τῆς Θείας Ἀναλήψεως, εἰς τὸ κενotáφιο τοῦ
συζύγου μου. Ἔτι λέγει: ἀφίνω νὰ ἤθελε δώσει ἔπειτα τῆς θανῆς μου διὰ
μία βολὰ τόσο εἰς τὸν ἄνωθε ναὸ τῆς Ἀναλήψεως ἓνα σαρανταλείτουργο νὰ μοῦ
τὸ ψάλουν διὰ τὴ ψυχὴ μου. Ἔτι λέγει: ἀφίνω ὅλο μου τὸ ἐδικό, τόσο μό-
μπιλε ὅσο καὶ στάμπιλε, ὅ,τι ἄρατος καὶ ἂν ἔχω νὰ μοῦ ἀπαρθενεύῃ τοῦ ἄνωθε
συμβίου μου, τοῦ σ(ινιὸρ) Προκόπη Νίκλου, νὰ τὸ ἔχῃ καὶ κάμῃ το, ὥς θέλει καὶ
βούλεται, τὸν ὁποῖον ἱστιτουῖρω καὶ διὰ κληρονόμο μου. Καὶ οὕτως ἔκαμε τέ-
λος μὲ ὁμπλιγο ὅτι νὰ κάμῃ ὁ ἄνωθές μου συμβίος τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ
τὴν ἔξοδο τῆς θανῆς μου κατὰ τὴν τάξι τῶν Χριστιανῶν, ἡ ὁποία μου διαθήκη
νὰ ἔχῃ τὸ στέριο, βέβαιον καὶ ἀπαρασάλευτον εἰς τοὺς αἰῶνας. Εἰς μαρτυρίας τοῦ
εὐλαβεστάτου παπᾶ Δημητρίου Ἀνδρονίκου καὶ σ(ινιὸρ) Νικολοῦ Κοπέου.

† δημήτριος ἱερεὺς ὁ Ἀνδρόνικος²⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

† νικολὸς κοπέος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε

45.

Ἀνώνυμον συνάλλαγμα τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1690. Νοτάριος Ν. Νομικός (Βιβλ. 4 σ. 25).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι ἀμήν. 1690 Ὀκτωβρίου 2. Τὴν σήμερον ὁ κύρ Δη-
μος Νίκλος ἀπὸ τὴ Μάνη ἐσυμφώνησε μὲ τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Δημήτρις Σα-
μόλης³⁾ μαραγκὸς καὶ τοῦ δίδει τὸ παιδί του, ὀνόματι Λεούτζης, διὰ νὰ σταθῇ

¹⁾ Νικολ. Λιβάνης. Συμβολαιογράφος ἀπὸ 8 Μαΐου 1664 - 19 Μαρτίου 1710. Ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης ἀπὸ τοῦ 1586 ἔχομεν συμβολ. τοὺς Νικόλαον ἱερέα καὶ Ἀνσστάσιον. Καὶ το-
πων. τοῦ Λιβάνη εἰς περιοχὴν χωρίου Ἀγίου Δημητρίου.

²⁾ Ἀνδρόνικος. Οἰκογ. τότε ἐν τῇ νήσῳ ἔχουσα μετὰ ταῦτα τὸ παρων. Λάουρα.

³⁾ Δημήτρις Σαμόλης. Ἡ οἰκογ. Σ. μαρτυρεῖται ἐν τῇ νήσῳ ἀπὸ τοῦ 1683· ἑτέρα τοι-
αύτη ἐκ Φιλιατρῶν τῷ 1783. Παρωνύμ. οἰκογ. Μάνεση.

